

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6T/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010257
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Šnajderová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6121010257.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudkyňa Okresného súdu Banská Bystrica JUDr. Eliška Šnajderová na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.09.2023 v Banskej Bystrici takto

rozhodol:

A. B., nar. XX.XX.XXXX vo Zvolene, trvale bytom C., t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica – Kráľová

je vinný, že

dňa 08.01.2020 v čase okolo 18:30 hod. v kupé rýchlika č. R 345 práve zastavujúcom na železničnej stanici Banská Bystrica, chcel odcudziť peňaženku D. E., nar. XX.XX.XXXX, ktorú mal poškodený v zadnom vrecku nohavíc tak, že ho začal prehmatávať, čomu sa však D. E. bránil, na čo ho obžalovaný udrel rukou zovretou v päšť do tváre v časti nad ľavým okom, čím mu rozbil dioptrické okuliare a povedal mu „daj tú peňaženku, ak mi ju nedáš, tak ťa rozbijem“, na čo chcel D. E. privolať políciu, avšak mu z ruky vytrhol mobilný telefón, po čom sa D. E. pokúsil opustiť kupé, v čom mu zabránil a pri následnej fyzickej potýčke D. E. v snahe zachytiť sa zatiahol núdzovú ručnú brzdu po čom kupé opustil, pričom svojím konaním spôsobil D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. – E. škodu na majetku vo výške 160,- € za rozbité dioptrické okuliare a zranenia a to tržnú ranu nad ľavým obočím, ktoré si vyžiadalo ošetrenie bez následnej práceneschopnosti, a takto konal napriek tomu, že

- rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 4T/113/2008 zo dňa 27.02.2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/87/09 zo dňa 28.04.2009, uznesením Okresného súdu Zvolen sp.zn. 5Nt/12/2013 zo dňa 13.12.2013 a rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 4T/113/2008 zo dňa 03.01.2014, ktorý sa stal právoplatným dňa 21.01.2014 bol uznaný vinným zo spáchania zločinu „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia

- rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 2T/127/2014 zo dňa 22.10.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 5To/133/2014 zo dňa 03.02.2015, ktorý sa stal právoplatným dňa 03.02.2015, bol uznaný vinným zo spáchania zločinu „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov a šesť mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia

teda

- proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného

čím spáchal

- zločin „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

- prečin „Výtržníctvo“ podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

a za to mu súd
ukladá

podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 37 písm. h), m) Tr. zák., za použitia § 47 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 43 Tr. zák. ďalší úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťdva rokov, dva mesiace a desať dní.

Súd podľa § 48 ods. 1 písm. b) Tr. zák. zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. ukladá obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Súd podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. ukladá obžalovanému ochranný dohľad na dva roky.

Súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému D. E., nar. XX.XX.XXXX v Banskej Bystrici, trvale bytom E. – E. F. XXX škodu vo výške 109,20 €. Súd podľa § 288 ods. 2 Tr. zák. odkazuje poškodeného so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica podal dňa 14.04.2021 voči obžalovanému obžalobu pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako zločin „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. a ako prečin „Výtržníctvo“ podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. (č.l. 343).

Rozsudkom zo dňa 05.12.2022 súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu „Výtržníctvo“ podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečinu „Obmedzovanie osobnej slobody“ podľa § 183 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd zároveň uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou (č.l. 493).

Na základe odvolania obžalovaného a prokurátora uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 3To/25/2023 zo dňa 05.04.2023 bol rozsudok okresného súdu zrušený v celom rozsahu a vec vrátená okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie (č.l. 541). Krajský súd vo svojom uznesení skonštatoval, že prvostupňový súd sa dopustil chýb v napadnutom rozsudku, pretože sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a vznikli tak pochybnosti o správnosti jeho skutkových zistení. Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam krajský súd poznamenal, že je otáznosť, či z doteraz vykonaného dokazovania vyplývajú také skutočnosti, ktoré by dostatočne relevantným spôsobom odôvodňovali zmenu skutkového stavu okresným súdom proti skutku kladenému obžalovanému za vinu v obžalobe. Odvolací súd sa totiž čiastočne nestotožnil s hodnotením dôkazov súdom prvého stupňa, keď tento náležite nevyhodnotil všetky podstatné skutočnosti, ktoré vyplývali z výpovede poškodeného D. E. a taktiež nedostatočne prihliadol na pripojené trestné spisy, najmä pokiaľ ide o sklon obžalovaného dopúšťať sa v minulosti trestných činov lúpeže podľa § 188 Tr. zák., vrátane konkrétnych spôsobov ich spáchania. Taktiež nezobral do úvahy celkový priebeh skutku, a to najmä postupnosť konania obžalovaného pozostávajúceho z jednotlivých častí, s prihliadnutím na všetky dôležité, súvisiace okolnosti, pričom až po ich dôslednom vyhodnotení bude možné zistiť, ustáliť a posúdiť nielen samotné konanie obžalovaného, ale aj jeho skutočný úmysel, ktorý zahŕňa jeho pohnútku, vrátane motívu a cieľa jeho konania. Odvolací súd sa nestotožnil ani s právnymi závermi súdu prvého stupňa, ktoré naviac po úprave jeho skutkových zistení ani nezodpovedali právnej kvalifikácii skutku tak ako bol napokon zistený, ustálený a posúdený v napadnutom rozsudku. Konanie obžalovaného v prvej časti totiž dostatočne nevystihuje jeho právna kvalifikácia len ako prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože prípadné fyzické napadnutie poškodeného z jeho strany malo byť totiž odôvodnené hľadaním svojej peňaženky a tomu nasvedčuje aj časť jeho nadväzujúceho verbálneho vyjadrenia, z ktorých by skôr vyplývalo i to, že sa okrem uvedeného prečinu mohol dopustiť trestného činu vydierania podľa § 189 Tr. zák., pri ktorom nemusí byť násilie, resp. jeho hrozba použitá v úmysle zmocniť sa cudzej

veci, dokonca nemusí ísť ani o cudziu vec, pričom takéto jeho konanie nepochybne obsahuje skutok, tak ako bol ustálený okresným súdom v napadnutom rozsudku. Povinnosťou okresného súdu bude teda nariadiť a vykonať hlavné pojednávanie, prípadne vykonať ďalšie dôkazy, ak by to považoval za vhodné, predovšetkým však bude potrebné dôkazy dôsledne vyhodnotiť rešpektujúc ust. § 2 ods. 12 Tr. por. s prihliadnutím na ust. § 168 ods. 1 Tr. por. tak, aby bolo možné na ich základe spoľahlivo ustáliť skutkový stav, berúc do úvahy všetky podstatné okolnosti prípadu, za dodržania príslušných procesných ustanovení a až následne posúdiť dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny alebo neviny obžalovaného, vrátane správneho právneho posúdenia jeho konania a v konečnom dôsledku rozhodnúť vo veci samej zákonným spôsobom. Krajský súd ďalej poukázal na to, že bude potrebné zobrať do úvahy a vyhodnotiť dôsledne tiež spôsob konania obžalovaného pri predchádzajúcej trestnej činnosti, najmä pokiaľ ide o trestné spisy Okresného súdu Zvolen sp.zn. 4T/113/2008 a sp.zn. 2T/127/2014.

Súd po zrušení rozsudku a vrátení veci krajským súdom vykonal v dňoch 13.07.2023 a 25.09.2023 hlavné pojednávanie, na ktorom strany oboznámil s obsahom vyššie uvedeného uznesenia odvolacieho súdu. Na hlavnom pojednávaní súd, v súlade s návrhom obhajcu (č.l. 559) opätovne vykonal výsluch obžalovaného a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, vrátane aktuálnych správ o povesti obžalovaného.

Súd na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 18.11.2021, 19.09.2022, 20.10.2022 a 05.12.2022, t.j. ešte pred vrátením veci z odvolacieho súdu a v dňoch 13.07.2023 a 25.09.2023, t.j. po vrátení veci z odvolacieho súdu vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní (č.l. 375) najskôr využil svoje právo a vo veci odmietol vypovedať.

Súd preto prečítal v zmysle § 258 ods. 4 Tr. por. výpoveď obžalovaného z prípravného konania.

Obžalovaný v prípravnom konaní (č.l. 198) uviedol, že poškodeného stretol dňa 08.10.2020 okolo 16:30 hod. v Ružomberku na vlakovej stanici. Následne spolu cestovali vlakom a sedeli v jednom kupé. Tam obžalovaný poškodeného poprosil, či si môže zatelefonovať z jeho mobilného telefónu, s čím poškodený súhlasil. Poškodenému sa však zdalo, že telefonoval dlho a preto mu chcel poškodený odtiahnuť telefón z ruky, aby prestal volať. Následne ho poškodený udrel do nosa. Obžalovaný reagoval tak, že poškodeného od seba odstrčil a on spadol. Poškodený sa potom postavil a začala sa medzi nimi šarvátka. Obžalovaný sa poškodeného spýtal o čo mu ide, no poškodený si nedal povedať a chytal mu ohryzok. Zápasili spolu, pričom poškodený sa ho snažil hrýzť. Obžalovaný potom zdvihol zo zeme telefón, ktorý položil na stolík pod oknom. Poškodený sa postavil za neho a obžalovaný mu svojím rukávom utieral krv z obočia, lebo si všimol, že ako spadol, zranil si obočie. Aj obžalovanému tiekla krv z nosa, ale lekársku pomoc nevyhľadal. Poškodený potom, ako stáli v kupé oproti sebe tak, že poškodený stál pri okne a obžalovaný pri dverách, poškodený strhol ručnú brzdu až ju vytrhol. Potom poškodený zase spadol, lebo ho to odhodilo. Znova mu začala tiecť krv z otvoreného obočia. Následne si zasa chytil svoj rukáv a rukávom mu to utieral a povedal mu, že čo vyvádza, že nech si sadne, nech sa utíši, keďže ešte nie sú vo Zvolene. Poškodený mu pripadal, akoby bol dezorientovaný. Potom prišla sprievodkyňa vlaku, ale ešte predtým poškodený z vlaku vystúpil. Sprievodkyňa sa ho spýtala, prečo je vytrhnutá ručná brzda, na čo jej povedal, že to urobil poškodený. Potom vyšli z vlaku a poškodený išiel oproti nemu aj s policajtm. Poškodeného nechcel olúpiť o žiadnu peňaženku, len hľadal svoju peňaženku a myslel si, že ju má on. Ešte predtým, ako sa to stalo, bol na WC vo vlaku a osobné veci nechal pri poškodenom. Je pravdou, že sa ho pýtal, aby mu ukázal svoju peňaženku, lebo si myslel, že sa pomýlil a miesto svojej peňaženky dal do vrecka aj tú jeho. Myslí si, že keď poškodený zatiahol ručnú brzdu, tak vlak už stál na stanici medzi Zvolenom a Banskou Bystricou. Pred nástupom do vlaku v Ružomberku spolu s poškodeným pili biele víno, ktoré mal v plastovej fľaši o objeme 1,5 litra. Z vína vypil asi tri razy, pil priamo z plastovej fľaše, aj na stanici aj vo vlaku. Aj poškodený si dvakrát odpil, no následne mu povedal, že nemôže veľa piť, lebo berie nejaké silné lieky. Poškodenému nepovedal „daj mi tú peňaženku, ak mi ju nedáš, tak ťa rozbijem“. Keď prišiel poškodený s policajtm, tak nikde neutekal. Práve naopak, čakal ich pri vlaku, keď videl, že idú k nemu. Poškodený nevravel, že ide volať na číslo 158. Poškodenému nič nezobral.

Obžalovaný následne na ďalšom hlavnom pojednávaní (č.l. 434) ku skutku vypovedal. Uviedol, že v deň spáchania skutku bol prepustený z výkonu trestu, ktorý vykonával v Ružomberku. Išiel na železničnú

stanicu v Ružomberku, kde sa stretol po prvýkrát s poškodeným. Cestovali spolu vlakom do Vrútok, pričom kupé vybral obžalovaný. V tomto kupé bola s nimi jedna pani. Počas cesty vlakom do Vrútok išiel na WC a poprosil poškodeného, aby mu postrážil igelitovú tašku. V kupé sa s poškodeným rozprávali. Obidvaja vystúpili na železničnej stanici vo Vrútkach a on išiel na WC spolu s poškodeným, kde poškodeného ponúkol vínom a tento sa aj napil. Potom spolu nastúpili na vlak do Zvolena a tentoraz kupé vybral poškodený. V tomto kupé bola jedna žena, následne ďalšia žena pristúpila, avšak obidve ženy vystúpili skôr ako oni. S poškodeným sa vo vlaku rozprávali o živote. Priznal sa mu, že bol prepustený z výkonu trestu. Predstavil sa mu svojim menom a začali si tykať, čo navrhol poškodený. Potom poprosil poškodeného, aby mu požičal svoj mobilný telefón, pretože ten svoj mal vybitý z dôvodu, že bol dlhodobo vo výkone trestu a chcel si zatelefonovať. Poškodený mu požičal telefón, do ktorého si vložil svoju SIM kartu, s čím poškodený súhlasil, avšak keďže nemal kredit, tak nemohol telefonovať. Poprosil ho, či si môže zatelefonovať z jeho SIM karty, s čím poškodený súhlasil. Vybavil si dva hovory z jeho mobilu. Potom ho poškodený udrel do nosa, začal ho škrtiť, na čo ho on odstrčil a poškodený spadol na zem. Poškodený sa vtedy musel udrieť o nejaký kov. Potom mu pomáhal, utieral mu krv. Poškodený sa potom ukludnil. Obžalovaný ešte išiel na WC po vodu a znovu začal poškodenému utierať krv. Po chvíli zistil, že jeho peňaženka sa nenachádza v jeho igelitke. Spýtal sa poškodeného, či mu neukradol peňaženku, pričom poškodený mu ju musel ukradnúť vo vlaku do Zvolena. Vie to preto, lebo si do peňaženky dával SIM kartu a následne si túto odložil. Poškodený mu odmietol peňaženku ukázať a tak vznikol medzi nimi konflikt. Nesnažil sa zobrať poškodenému peňaženku. Následne poškodený zatiahol brzdu vo vlaku, v dôsledku čoho odhodilo na stranu mobil, ktorý bol predtým na stolíku a poškodený spadol na zem. Poškodený nechcel volať políciu, mobil mu vrátil. Pred vlakom boli policajti, ktorým on sám povedal, že ide z výkonu trestu. Pred nikým neutekal. Obžalovaný sa cíti byť nevinný, žiadnu lúpež nespáchal.

Obžalovaný ďalej uviedol, že s poškodeným sa asi po dvakrát napili vína, pričom prvýkrát si vypili ešte na stanici v Ružomberku. Spolu mohli vypiť 2 až 3 dcl vína z 1,5 l fľaše. Keď telefonoval z mobilu poškodeného, poškodený ho napadol ako prvý, začal ho preto odťahovať. Vo svojej peňaženke obžalovaný nemal žiadne peniaze. Poškodený nevidel, čo má v peňaženke. Nevie, či poškodený videl obsah jeho peňaženky, keď si obžalovaný do svojej peňaženky vkladal SIM kartu. Poškodený sa vtedy rozprával so ženou, ktorá s nimi bola v kupé. Poškodenému pomáhal preto, lebo to považoval za potrebné. Poškodenému nezobral žiadne veci. Telefón mu vrátil, položil ho na stolík. Po tom ako vlak zastavil ostal sedieť vo vlaku, pretože brzda ostala vytiahnutá. Prišla sprievodkyňa, ktorej povedal, čo sa stalo. Potom spolu vyšli von, kde už boli policajti. Keď poškodeného stretol v Ružomberku po prvýkrát, tak sa mu zdal byť normálny, ale potom keď sa napil z vína začal splietať, či mu tam niečo nenasypal. Vie, že aj jednému policajtovi železničnej polície sa poškodený zdal byť dezorientovaný. Poškodenému nepovedal „daj mi tú peňaženku, lebo ťa rozbijem“. Bol si vedomý zásady trikrát a dost, ešte vo výkone trestu mal pohovory pred výstupom s tým, že psychologička, ktorá ho dobre poznala, ho upozorňovala na to, že ak spácha nejaký zločin, tak môžem byť súdený podľa zásady trikrát a dost a že najmenej by mu hrozilo 25 rokov. Vie, že keby niečo urobil, sám sebe zničí život.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 13.07.2023 (č.l. 562) doplnil, že v daný deň v kupé závesy nikto nezaťahoval, teda ani on, ani poškodený. Poškodený mu nič také nehovoril, že by chcel volať políciu. Poškodenému v daný deň nechcel zobrať peňaženku. Konflikt medzi ním a poškodeným vznikol kvôli telefónu, pretože dlho volal. Je pravda, že v minulosti bol odsúdený za lúpež, avšak v tom poslednom prípade mal okresný súd pochybnosť. Všetky tresty si odsedel a tento skutok nemôže byť porovnávaný s tými predchádzajúcimi, pretože je úplne iného charakteru. V ostatnej časti obžalovaný poukázal na svoje predchádzajúce výpovede.

Poškodený D. E. na hlavnom pojednávaní (č.l. 434) uviedol, že dňa 08.01.2020 bol na stanici v Ružomberku a hľadal na tabuli vlakové spojenie. Bola tam lavica, kde sedeli dvaja ľudia a to jeden pán s harmonikou a obžalovaný. Ten pán s harmonikou mu povedal, že mu zahrá, za čo mu poďakoval, že nechce, že si hľadá vlak do Banskej Bystrice. Na to obžalovaný povedal, že aj on tam ide a že vlak čoskoro pôjde. Išiel si preto kúpiť lístok a keď už išiel na vlak, tak obžalovaný ho čakal pri vchode a išli spolu do vlaku. Na prestupnej stanici išiel na WC. Obžalovaný išiel tiež, tam mu ponúkol víno, z ktorého si vypil len trochu. Počas cesty sa napil vína dva razy. Potom išli tým druhým spojom a ako ostali v kupé sami dvaja, tak obžalovaný sa začal ohmatávať, že hľadá peňaženku, že mu mal strážiť tašku a že mu ju má dať. Naťahovali sa. Obžalovaný mu jednu vrazil, rozbil mu okuliare, zobral mu mobil, lebo chcel zavolať políciu. Potom zatiahol vo vlaku brzdu, ktorú vytrhol, pričom obžalovaný to chcel naspäť

primontovať. Obžalovaný ho najskôr nechcel pustiť z kupé von, ale potom vyšiel a povedal jednej pani, aby zavolala políciu. Ona povedala, že políciu volať netreba, že policajti sú na peróne. Sprievodkyňa chcela vypraviť vlak, ale nešlo jej to, pretože bola vytrhnutá brzda. Poškodenú brzdú mal zaplatiť, ale keďže on nie je na vine, preto to nahlásil. Potom išiel na políciu, následne aj na lekárske vyšetrenie, kde mu zašili ranu.

Poškodený ďalej uviedol, že počas skutku požičal obžalovanému telefón, v ktorom si obžalovaný najskôr vymenil SIM kartu, ale táto mu nešla, tak potom z jeho telefónu dvakrát telefonoval. Poškodený mu potom povedal, že už stačilo, pričom obžalovaný po tom ako dotelefonoval, mu telefón vrátil. Obžalovaný mu zobral telefón, keď išiel volať políciu. Nevie, či obžalovaný mal peňaženku, žiadnu peňaženku ani nevidel. Poškodený užíva lieky na žalúdok a pitie alkoholu mu na to nerobí dobre. Obžalovaného sa opýtal, či v tom vine niečo je. Po tom údere mu brnelo v hlave. Obžalovaný mohol vidieť obsah jeho peňaženky, keď hľadal lístok, ktorý chcel ukázať sprievodkyni. V peňaženke mohol mať okolo 40,- €. Obžalovaný sa sám udrel do nosa ako mu trhal brzdú z rúk. Nepamätá si, že by mu obžalovaný utieral krv. Krv si utieral sám obrúskom čo bol vo vlaku. Keď prebiehal medzi nimi fyzický konflikt, tak sa bránil. Vlak stál, keď povedal obžalovanému, že bude volať políciu. Povedal mu to vtedy, keď ho nechcel pustiť z kupé. Potom z kupé odišiel a povedal mu, že ho nechce ani vidieť, ale chceli od neho peniaze za brzdú. Nespomína si, že by mu obžalovaný povedal, že ide z výkonu trestu. To sa dozvedel až pri vyšetovaní. Medzi nimi nebol konflikt kvôli telefónu. Po vytrhnutí záchrannnej brzdy, túto držal v rukách. Obžalovaný mu ju chcel vyškľbnúť z ruky, vtedy sa udrel aj do tváre. Potom ju mal obžalovaný a chcel ju primontovať. Následne vyšiel z kupé von. Ako stáli v tom kupé, tak obžalovaný mu dával ruku do jeho zadného vaku nohavíc a hovoril mu, že ak mu ju nedá tak ho rozbije. Mal tam peňaženku. Už nevie, či sa mu obžalovaný vyhrážal pred úderom alebo po údere, naťahovali sa. Obžalovaný ho udrel tak, že ho rukou akoby oblapil okolo krku. Nestál pred ním. Obžalovaný mu počas skutku nič neukradol. Obžalovaný mu ani peňaženku z vrečka nezobral, držal obžalovanému ruku, aby ju zobrať nemohol. Obžalovaný mu tvrdil, že je to jeho, preto mu ju chcel zobrať. Keď vyšiel z kupé, telefón ešte nemal, obžalovaný ho volal naspäť do kupé, že tam má telefón, ale už sa tam vrátiť nechcel. Potom však obžalovaný vyšiel von z kupé a na chodbe vlaku mu vrátil telefón. Obžalovaný sa najskôr začal prehmatávať a hľadať svoju peňaženku, potom začal prehmatávať jeho a chcel jeho peňaženku. Začali sa naťahovať. Vtedy ho aj fyzicky napadol. Poškodený chcel odísť z kupé, ale obžalovaný mu v tom zabránil. V kupé ešte aj zatiahol závesy a bránil mu odísť. Obžalovaný sa ho pýtal, čo urobí a poškodený mu povedal, že bude volať políciu. Vybral mobil a potom mu ho obžalovaný vytrhol z ruky. Po tom, ako chcel vyjsť z kupé von, tak obžalovaný ho zatiahol naspäť, ale poškodený chcel znova ísť a vtedy zatiahol záchrannú brzdú. Poškodený sa vlastne tej brzdy chytil a tak ju vyškľbol. Potom sa obžalovaný zľakol a tú brzdú mu vytiahol. Počas toho, ako sa tam obžalovaný s tou brzdou hral, poškodený vyšiel z kupé von. Dovtedy, kým obžalovaný nepýtal tú peňaženku, nemal pocit, že by mu obžalovaný chcel niečo ukradnúť. Normálne sa bavili. Obžalovaný ho držal v kupé možno 2 až 3 minúty, kedy mu bránil, aby vyšiel. Bolo to v čase, kým vlak stál na stanici.

Svedok A. G. na hlavnom pojednávaní (č.l. 377) uviedol, že pracuje na železničnej polícii ako referent na oddelení sprevádzania vlakov. V deň spáchania skutku prišiel za ním poškodený spolu s vlakvedúcou s tým, že poškodený zatiahol ručnú brzdú. Poškodený uviedol, že nejaký pán ho nechcel pustiť von z kupé, keď zastavil vlak v Banskej Bystrici, že tento pán mu chcel vytrhnúť peňaženku a keď chcel privolať policajtov, tak mu vytrhol aj mobil, ktorý mu však potom vrátil. Poškodený bol dezorientovaný, bol taký vystrašený. Potom, keď boli spolu v kontakte, tak sa poškodený ukludnil.

Svedok ďalej uviedol, že vlak normálne zastal. Oni stáli na stanici v Banskej Bystrici. Poškodený musel záchrannú brzdú zatiahnuť vtedy, keď už vlak zastavoval. Keď bola zatiahnutá brzda, tak vlak išiel minimálnou rýchlosťou zhruba 5 až 10 km/h. Na poškodenom si všimol zranenia, a to nad okom, ale už nevie, na ktorej strane. Myslí si, že vykonali dychovú skúšku na zistenie alkoholu v dychu obžalovaného aj poškodeného, ale výsledok si už nepamätá. Obžalovaného stretli prvýkrát vo vlaku. Poškodený im išiel ukázať, ktorý pán ho nechcel pustiť z kupé, pričom obžalovaný išiel vo vlaku smerom dopredu. Obžalovaný nebol nervózný keď ich videl, ani sa nepokúšal o útek.

Svedok H. G. na hlavnom pojednávaní (č.l. 378) uviedol, že pracuje ako referent na železničnej polícii vo Zvolene na oddelení sprevádzania vlakov. V deň spáchania skutku boli s kolegom v Banskej Bystrici, čakali na vlak č. 345, boli v prednej časti za rušňom. Oslovila ich vlakvedúca, avšak už nevie či prišla rovno s poškodeným, alebo poškodený prišiel neskôr. Išli teda do vlaku, kde sa obžalovaný s poškodeným navzájom obviňovali. On bol s obžalovaným v jednom kupé, kolega s poškodeným

v druhom kupé. Obžalovaný uviedol, že poškodený zatiahol ručnú brzdu, v dôsledku čoho poškodený spadol a udrel si hlavu. Ručné brzdy však nefungujú tak, že sa vlak náhle zastaví. Vlak zastavil tak ako mal. Pokiaľ niekto zatiahne ručnú brzdu, tak rušňovodičovi to ukáže a vlak zastaví bez toho, aby rušňovodič niečo urobil. V tomto prípade vlak zastavil normálne bez zatiahnutia ručnej brzdy, pričom problém bol len s pohnutím vlaku, pretože bola zatiahnutá ručná brzda. To, že bola zatiahnutá ručná brzda, zistili až počas toho, ako vlak stál, resp. keď sa mal pohnúť. Na poškodenom si všimol zranenie. Myslí si, že zranenie mal nad ľavým okom. Obžalovaný mu povedal, čo sa stalo. Predpokladal, že mali obaja vypité. Poškodený bol obliaty vínom, potom však fúkal a nafúkal nulu. Obžalovaný uvádzal, že poškodený mu telefón požičia, pričom ako poškodený telefonoval mu ho mal zobrať z rúk. Obžalovaný mu uviedol, že poškodený bol opitý a že ako stál, tak ho myklo a takým spôsobom zatiahol ručnú brzdu. Potom spadol a udrel sa. Obžalovaný mal na rukáve krvavú škvrnu na čo mu povedal, že poškodenému chcel pomôcť, že mu to utieral. Poškodený to všetko znášal pokojne, ticho sedel, bol možno aj otupený z toho zranenia. Obžalovaný bol pokojný, neskôr sa začal vyhrážať, že nechce ísť naspäť. Obžalovaný šiel práve z väzenia, odkiaľ ho prepustili. Obžalovaný nepôsobil tak, že by chcel utiecť, keď ich zbadal.

Svedkyňa D. G. na hlavnom pojednávaní (č.l. 451) uviedla, že v čase spáchania skutku pracovala ako vlakvedúca pre železničnú spoločnosť. V ten deň preberali súpravu vlaku v Banskej Bystrici. Vtedy vyšiel z vlaku starší pán a žiadal, aby bola privolaná polícia. Odviedla ho k policajtom a išla sa pozrieť, prečo bola zatiahnutá brzda. Záchranná brzda bola stiahnutá už v čase, keď vlak prichádzal k perónu. Rušňovodič z tohto dôvodu špeciálne brzdil, aby sa neroztrhol vlak. Potom sa išla pozrieť do vagóna a zistila, že záchranná brzda bola vytrhnutá. Poškodený mal zranenia nad obočím, ale nevie, na ktorej strane. Bolo to krvavé. Obžalovaný vyšiel za poškodeným z vlaku a hovoril mu, že ešte nie sme vo Zvolene. Druhá vlaková čata, ktorá sa menila v Banskej Bystrici im len povedala, že obžalovaný s poškodeným išli spolu z Vrútok. V kupé si všimla len to, že bol vytrhnutý panel zo záchrannej brzdy. S obžalovaným nekomunikovala. Rozprávala sa len s poškodeným, ktorý chcel zavolať políciu. Nevie sa vyjadriť, či obžalovaný a poškodený mali vypité.

I. A. B., znalkyňa z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých, sa na hlavnom pojednávaní odvolala v plnom rozsahu na závery svojho znaleckého posudku č. 5/20. Súd preto v zmysle § 268 ods. 2 veta druhá Tr. por. prečítal predmetný znalecký posudok.

Zo znaleckého posudku (č.l. 69 – 94) ohľadom komplexného psychologického posúdenia obžalovaného, vyplýva, že agresivita obžalovaného v porovnaní s populačnou normou nie je zvýšená, avšak obžalovaný sa v záťažových situáciách správa neprimerane. Je nestabilný, nezdržanlivý a emočne labilný, má tendenciu k výbuchom, kedy nedostatočne zvažuje dôsledky svojho správania. Pozitívne je, že na verejnosti dokáže používať aj interpersonálne konštruktívne správanie, ale pri nezdare prechádza do ofenzívy a agresie. Keďže morálny vývin obžalovaného zostáva na úrovni egocentrizmu, pre svoje osobné výhody ľahko poruší spoločenské normy a pravidlá, ktoré inak dobre pozná. Z okruhu spoločenských faktorov prognózy resocializácie je pozitívom, že je vyučený, nebol súčasťou dissociálnej skupiny, ktorá by ho ovplyvňovala. Negatívnym faktorom je chýbanie trvalých pozitívnych citových väzieb a citových vzťahov od detstva, ktoré by mu poskytovali pocit podpory a boli by tiež podporným faktorom z hľadiska resocializácie. Ako problematické sa javia vzťahy k autoritám, o čom vypovedá pri charakterizovaní vzťahu rodičov k nemu a o čom svedčí množstvo disciplinárnych trestov počas výkonu trestu odňatia slobody. Osobnostné faktory, ktoré vplyvajú na resocializačnú prognózu negatívne je nerozvinutý intelektový potenciál, nezrelosť osobnosti s nestabilným sebaobrazom a s tendenciou k egocentrizmu ako prevažujúcemu motivačnému faktoru správania, afektívna nestálosť, výbušnosť, čo bolo psychiatrickým vyšetrením diagnostikované ako porucha osobnosti i zneužívanie psychoaktívnych látok, kedy sám udáva, že mu bola v minulosti nariadená protialkoholická liečba, ktorú však neabsolvoval. Pozitívnymi faktormi je, že vyšetrením nebola zistená agresivita ako dominantná a ľahko aktivovateľná dispozícia osobnosti. Pri uložení trestu odňatia slobody do 25 rokov nemožno vylúčiť nápravu a splnenie výchovného účelu u obžalovaného, čo závisí od posilnenia pozitívnych zložiek osobnosti a rozvinutia potenciálu, ktorý doteraz nebol realizovaný, čo mu bránilo v zážitku vlastného uplatnenia. Taktiež resocializácia do značnej miery závisí od rozvinutia interpersonálnych zručností, ktoré by mu umožnili viac profitovať z interpersonálnych vzťahov pocit súnáležitosti a podpory, podporovať pozitívnejší a stabilnejší sebaobraz. U obžalovaného nemožno v budúcnosti vylúčiť páchanie trestnej činnosti, ale nemožno vylúčiť ani prirodzený osobnostný vývin, ktorý ak by bol podporovaný vhodnými a dostatočne intenzívnymi resocializačnými a psychoterapeutickými metódami,

by riziko páchania násilnej trestnej činnosti, aj s prihliadnutím na postupný úbytok životnej energie s narastajúcim vekom, mohol znížiť.

Znalkyňa na hlavnom pojednávaní (č.l. 436) doplnila, že obžalovaný má určitý potenciál. Problémom však je, že nemá vybudované interpersonálne väzby, a to napriek tomu, že to nie je typ človek, ktorý je bezcitný, anetický a nevie ich vytvárať, ale ako keby v živote nemal na to príležitosť a nedošlo k tomu. S postupom času sa osobnosť vyvíja aj prirodzene, spontánne, to znamená, že úbytok energie v staršom veku mení aj agresívne tendencie, ktoré sa stávajú slabšie alebo tým vývinom kultivovanejšie. Ofenzívne reakcie nie sú jediný spôsob reagovania obžalovaného na nejakú frustráciu alebo záťažovú situáciu. Vie reagovať aj adaptívne, aj defenzívne a tam sa vytvára priestor posilnenia aj týchto iných reakcií a oslabenia ofenzivity v prípade záťaže. Nemožno povedať, že s osobnosťou obžalovaného sa nedá pohnúť v pozitívnom smere, že tam nie je potenciál ani priestor.

A. A. E., znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia, sa na hlavnom pojednávaní odvolal v plnom rozsahu na závery svojho znaleckého posudku č. 30/2020. Súd preto v zmysle § 268 ods. 2 veta druhá Tr. por. prečítal predmetný znalecký posudok.

Zo znaleckého posudku (č.l. 154 – 178) ohľadom zranení poškodeného vyplýva, že poškodený utrpel pri posudzovanej udalosti dňa 08.10.2020 s najväčšou pravdepodobnosťou tržnú ranu nad okom vľavo. Poranenie bolo lokalizované na hlave, presnejšie na tvári v oblasti nad ľavým obočím. Jedná sa o ľahké poranenie, spôsobené nízkou až strednou intenzitou úderu. Poranenie hlavy, ktoré utrpel poškodený pri posudzovanej udalosti, vzniklo s najväčšou pravdepodobnosťou úderom do hlavy. Tržná rana nad ľavým obočím je poranenie, ktoré vzniká úderom nízkej až strednej intenzity. Mechanizmus úrazu je možné popísať tak, ako to uvádza poškodený (úder päťou do tváre), ale aj tak ako to uvádza obžalovaný (pád poškodeného, pričom si udrel tvár o interiér kupé). Oba mechanizmy úrazu sú rovnako pravdepodobné a znaleckým dokazovaním nie je možné určiť, ktorý z nich je pravdepodobnejší. Liečba poranení, ktoré utrpel poškodený pri posudzovanej udalosti trvala 22 dní. Tieto poranenia sa prejavovali bolesťami strednej až nízkej intenzity s postupným poklesom intenzity po dobu pár dní maximálne do 7 dní. Iné obmedzenia v obvyklom spôsobe života mu nespôsobovali. Bodové ohodnotenie bolestného znalec určil na 5 bodov, pričom hodnota bodu ku dňu posudzovanej udalosti bola vo výške 21,84 €.

Znalec na hlavnom pojednávaní (č.l. 452) doplnil, že vo všeobecnosti rany v oblasti oka a obočia vznikajú pri náraze úderu nízkej intenzity. Čisto teoreticky takéto zranenie mohlo spôsobiť zmätenosť poškodeného. Každý úraz môže toto spôsobiť, avšak pri vyšetrení nebol u poškodeného diagnostikovaný otras mozgu, ktorého jedným z príznakov je zmätenosť. S najväčšou pravdepodobnosťou zranenia poškodeného vznikli v dôsledku úderu okuliarov, ktoré sa posunuli ku očiam. V danom prípade nevie potvrdiť, či išlo o náraz alebo úder päťou. S najväčšou pravdepodobnosťou však predpokladá, že to bolo poranenie o okuliare, ktoré sa posunuli buď pri páde, alebo údere. Určiť sa to jednoznačne nedá.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní so súhlasom obžalovaného a prokurátora prečítal zápisnicu o konfrontácii medzi obžalovaným a poškodeným z prípravného konania, ako aj znalecký posudok A. J. H..

Obžalovaný s poškodeným v rámci vykonanej konfrontácie (č.l. 280) zotrvali na svojich vyjadreniach.

Zo znaleckého posudku A. J. H., znalkyne z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria (č.l. 109 – 149) mal súd preukázané, že u obžalovaného bol zistený abúzus alkoholu so znakmi závislosti. Ďalej bola zistená emočne nestabilná porucha osobnosti (abnormne štrukturovaná osobnosť s rysmi emočnej nestálosti, nezdržanlivosti, impulzivity a disociality), ktorá je z forenzného hľadiska považovaná za poruchu trvalú, liečbou neovplyvniteľnú a v dobe spáchania činu jednoduchú opitost'. Obžalovaný bol schopný ovládať svoje konanie a rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania. Jeho rozpoznávacie schopnosti boli zachované a ovládacie schopnosti boli v dôsledku požitého alkoholu nepodstatne znížené. Obžalovaný je schopný plne chápať zmysel trestného konania. Pobyt obžalovaného na slobode je z psychiatrického hľadiska relatívne nebezpečný pre spoločnosť a preto mu znalkyňa navrhuje uložiť ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní prečítal nasledovné listinné dôkazy:

Z lekárskeho správy (č.l. 292 – 298) bolo zistené, že poškodený bol po spáchaní skutku na lekárskom ošetrovaní. Diagnostické závery korešpondujú so závermi znaleckého posudku A. A. E. ohľadom zranení poškodeného.

Zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody (č.l. 9 – 12) mal súd preukázané, že obžalovaný bol pôvodne zadržaný pre podozrenie zo spáchania zločinu „Vydieranie“ podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. Medzi odovzdanými osobnými vecami nebola peňaženka.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 4T/113/2008 bolo zistené, že obžalovaný bol rozsudkom zo dňa 27.02.2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 5To/87/2009 zo dňa 28.04.2009 uznaný vinným zo spáchania zločinu „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a štyri mesiace so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd zároveň zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 5T/43/2007 zo dňa 28.03.2008. Obžalovaný tento skutok spáchal tak, že dňa 19. januára 2008 v čase o 17:15 hod. v E., okres C. K. L. M. medzi bytovými domami č. 1567 a 1568 v úmysle zmocniť sa nákupnej tašky napadol N. B., nar. XX.XX.XXXX tak, že sa dvakrát po sebe snažil vytrhnúť jej tašku z ruky a keď sa mu to nepodarilo a poškodená si dala nákupnú tašku ku hrudi, chytil ju popod krk a ťahal ju smerom dozadu a následne jej tašku vytrhol z ruky a ušiel preč, pričom ako bol zahnaný N. B. a D. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorí utekali za ním medzi panelák a garáž, odkiaľ nemohol ujsť, otočil sa ku nej a tašku s obsahom 1 kg múky, peňaženku s finančnou hotovosťou vo výške 1.700,- Sk, 1 kus časopis a 1 kus svietidlo jej vrátil s tým, že ju našiel, čím jej spôsobil škodu vo výške 2.151,- Sk, t.j. 71,41 €. Obžalovaný trest odňatia slobody vykonával od 03.07.2009 (č.l. 122, 138, 160 prip. spisu). Na základe uznesenia Okresného súdu Zvolen sp.zn. 5Nt/12/2013 súd povolil obnovu konania v tejto trestnej veci a zrušil vyššie uvedený rozsudok vo výroku o treste. Následne rozsudkom zo dňa 03.01.2014 bol obžalovanému za spáchaný zločin uložený súhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd zároveň zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 5T/43/2007 zo dňa 28.03.2008. Obžalovaný začal tento trest odňatia slobody vykonávať od 21.01.2014 s tým, že do doby výkonu trestu mu bola započítaná časť väzby, ako aj trestu, ktorý odsúdený už v tejto veci vykonal (č.l. 173, 187, 192, 201 prip. spisu).

Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 2T/127/2014 vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom zo dňa 22.10.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 5To/133/2014 zo dňa 03.02.2015 uznaný vinným zo spáchania zločinu „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd zároveň zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 4T/27/2014 zo dňa 25.06.2014. Obžalovaný tento skutok spáchal tak, že dňa 25.03.2014 v čase okolo 04:30 hod. v meste Detva, okres C., na ulici Štúrova medzi panelovými domami č. 6 a 7, lúpežne prepadol D. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., P. A. XXX/XX tým spôsobom, že ako D. O. išiel po ulici, ho obvinený dobehol a po tom, ako ho kopol do chrbta, poškodený D. O. spadol na kolená tvárou dole na chodník, kde sa otočil a zostal ležať na chrbte, na čo k nemu pristúpil, dal mu ruky k telu a kolenami mu ich chytil a tlačil k telu, pričom na neho začal kričať, že prečo zobral od jeho matky občiansky preukaz a prečo jej nadával, na čo mu poškodený odpovedal, že toto nespravil a následne zaťal päšť nad jeho tvárou a zahnal sa na neho a povedal mu „buzerant, dávaj peniaze“, na čo mu poškodený odpovedal, že peniaze nemá a snažil sa mu vytrhnúť, čo sa mu nepodarilo, kde následne mu obvinený svojou pravou rukou išiel do ľavého vrečka vetrovky, odkiaľ vybral cigarety zn. LD, z vnútorného ľavého vrečka vetrovky vybral cigarety zn. LD slim, z ľavého vrečka nohavíc mobilný telefón zn. NOKIA, z pravého vrečka nohavíc mu vybral pánsku peňaženku, z ktorej odcudzil finančnú hotovosť vo výške 7.300,- Čk a túto zahodil, potom chytil poškodeného D. O. za pravé plece a postavil ho a odtiahol smerom k lavičke pred panelový dom č. 7, kde mu kázal položiť na lavičku jeho kufor, ktorý poškodený držal, pričom igelitovú tašku s vecami poškodeného, ktorú mal predtým pri sebe tam odniesol sám, následne si prezrel obsah igelitky, ktorej obsahom boli 2 kusy Krušovické pivo o obsahu 1,5 litra, 1 ks cigarety (20 ks) zn. LD, bonboniéra, čokoláda 200 g 75%, káva zn. Jihlavanka o obsahu 1 kg, dámska nočná košeľa nezistenej značky, pánske spodné prádlo nezistenej značky, tabak Chesterfield nezistenej hmotnosti a dva páry ponožiek, ktoré veci aj s igelitovou taškou odcudzil, z kufra poškodeného odcudzil 2ks reproduktorov nezistenej značky a tašku na zips, ktorej obsahom boli lieky a potom odišiel na nezistené miesto, čím takýmto konaním spôsobil poškodenému D. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., P. A.

XXX/XX škodu krádežou finančnej hotovosti vo výške 7.300,- Kč (266,37 €), krádežou vecí predbežne škodu vo výške 33,49 € a podľa znaleckého posudku A. D. Q. zranenia, ľahké pohmoždenie chrbta okolo ľavej lopatky, ktoré si nevyžiadali práceneschopnosť. Obžalovaný tento trest odňatia slobody vykonával od 10.02.2015 (č.l. 287, 310, 315 prip. spisu).

Z pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 2T/42/2015 mal súd preukázané, že obžalovaný bol rozsudkom zo dňa 02.10.2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 5To/157/2019 zo dňa 18.02.2020 uznaný vinným zo spáchania zločinu „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a osem mesiacov so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný tento skutok spáchal tak, že dňa 29.10.2014 v čase asi o 21:00 hod. pod predajňou Chovproduktu na ul. A. Hlinku v Žiari nad Hronom odzadu pristúpil k D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX, sotil ho na zem a to tak, že poškodený pocítil zozadu v oblasti ľavej lopatky prudký silný náraz, následkom čoho okamžite spadol na zem, tu ho pritlačil rukou o zem, pričom keď sa poškodený pokúšal brániť, tak mu pohrozil vyhrážkou, že ak sa bude brániť tak ho dokope, následne mu prehľadal vrecká nohavíc, pričom z pravého vrecka vytiahol peňaženku čiernej farby, v ktorej mal finančnú hotovosť 240,- €, občiansky preukaz, kartičku Dôvera, psychologický posudok na nosenie zbrane, bankomatovú kartu ČSOB, kde si následne pýtal PIN k uvedenej bankomatovej karte opäť pod vyhrážkou, že ho dokope, z ľavého vrecka mu vybral mobil zn. Nokia 206 Dual Sim, IMEI 1: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI 2: XXXXXXXXXXXXXXXX, čiernej farby a dvoma SIM kartami na čísla XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX, z bundy zobral cigarety a žuvačky a následne odišiel, čím D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX, spôsobil škodu vo výške cca 350,- €, pričom zranenia mu žiadne spôsobené neboli. Obžalovaný tento trest odňatia slobody vykonáva od 25.02.2020 doteraz (č.l. 389, 426, 431 prip. spisu).

Z hodnotenia obžalovaného vo výkone trestu (č.l. 568) vyplýva, že v správaní obžalovaného vo výkone trestu odňatia slobody sú nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku a právnych noriem. Disciplinárne odmenený nie je, naproti tomu bol jedenásťkrát disciplinárne potrestaný.

Z lustrácie v evidencii priestupkov (č.l. 570) bolo zistené, že obžalovaný v minulosti nespáchal žiadny priestupok.

Z lustrácie GP SR (č.l. 571) mal súd preukázané, že voči obžalovanému v súčasnosti nie je vedené žiadne iné trestné konanie, ktoré by nebolo skončené.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne (č.l. 582) vyplýva, že obžalovaný je počas výkonu trestu odňatia slobody zamestnaný.

Z odpisu registra trestov (č.l. 584) na obžalovaného bolo zistené, že obžalovaný bol v minulosti osemkrát súdne trestaný. Dve odsúdenia má už zahladené.

Vykonaným dokazovaním mal súd spoľahlivo preukázané, že žalovaný skutok sa stal, tento vykazuje znaky trestných činov a za ich spáchanie je obžalovaný trestne zodpovedný.

Okresný súd v súlade s pokynom krajského súdu do zrušenia rozsudku a vrátení veci vykonal dokazovanie, na ktorom v súlade s návrhom obhajcu vypočul obžalovaného a prečítal listinné dôkazy. Okresný súd opätovne vyhodnotil už vykonané dôkazy a zistil nasledovné skutočnosti:

Je nepochybné (tak ako súd uviedol už vo svojom prvom odcudzujúcom rozsudku), že obžalovaný po tom, ako bol dňa 08.01.2020 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonával v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok, cestoval vlakom z Ružomberka do Zvolena s tým, že prestupoval na vlakovej stanici vo Vrútkach. Už na železničnej stanici v Ružomberku stretol poškodeného, ktorý taktiež cestoval, rovnakými vlakmi, do Zvolena.

Počas cestovania vo vlaku sa obžalovaný s poškodeným rozprávali, pričom poškodený obžalovanému, na jeho žiadosť, požičal svoj mobilný telefón, z ktorého si obžalovaný aj zatelefonoval. Keď obžalovaný s poškodeným na trase Vrútky – Zvolen zostali sami dvaja v jednom kupé, obžalovaný sa začal prehmatávať a hľadať svoju peňaženku. Keďže túto u seba nenašiel, začal prehľadávať aj poškodeného. Došlo medzi nimi k roztržke, počas ktorej obžalovaný poškodeného udrel do oblasti tváre, v dôsledku

čoho poškodený spadol na zem a rozbil mu okuliare. Obžalovaný počas toho, ako hľadal u poškodeného svoju peňaženku, tomuto povedal, aby mu ju dal, inak ho rozbije. Následne chcel poškodený opustiť kupé, avšak obžalovaný mu v tom aktívne bránil. Zatiahol v kupé závesy a keď poškodený chcel zavolať políciu, zobral mu mobilný telefón. Počas toho, ako sa poškodený snažil z kupé vystúpiť, obžalovaný ho zatiahol naspäť a vtedy poškodený chytil záchrannú brzdu vo vlaku, ktorú vytrhol. Následne obžalovaný zobral poškodenému vyťahnutú záchrannú brzdu a túto chcel opraviť. Poškodený vtedy kupé opustil. Obžalovaný potom vyšiel za poškodeným a vrátil mu mobilný telefón. Obžalovaný počas tohto incidentu poškodenému nič neukradol, pričom podľa vyjadrenia samotného poškodeného, kým obžalovaný nezačal hľadať svoju peňaženku, nič nenasvedčovalo tomu, že by mu chcel niečo ukradnúť. Dovtedy sa spolu normálne rozprávali, pričom počas toho ako boli spolu si vypili z fľaše vína, ktorú mal obžalovaný. Poškodený v dôsledku fyzického napadnutia utrpel tržnú ranu nad ľavým obočím, ktorá si vyžiadala lekárske ošetrovanie. Poškodený privolať políciu preto, lebo mal zaplatiť poškodenú záchrannú brzdu železničnej spoločnosti, avšak on sa za jej vytrhnutie necítil byť zodpovedný.

Priebeh skutku mal súd preukázaný výpoveďou poškodeného ako priameho svedka, ktorého vyjadrenia súd vyhodnotil ako hodnoverné a majúce logickú súvislosť. Výpoveď poškodeného nespochybňuje ani samotný obžalovaný, ktorý s určitými odchýlkami opísal priebeh skutku v zhodne s poškodeným, avšak je zrejmé, že obžalovaný svoje konanie zľahčuje. Nijako neobstojí argumentácia obžalovaného, že bol to práve poškodený, ktorý obžalovaného fyzicky napadol. Útok poškodeného voči obžalovanému nevyplyva zo žiadneho dôkazu, pričom ani svedkovia, ktorí boli na mieste činu bezprostredne po spáchaní skutku (A. G., H. G. a D. G.), si na obžalovanom nevšimli žiadne zranenia. Výpoveď obžalovaného v tomto smere súd preto považuje za účelovú v snahe vykresliť svoju osobu v lepšom svetle a preniesť vinu za vzniknutý konflikt na poškodeného.

Naopak výpoveď poškodeného potvrdzuje svedok A. G., policajt, ktorému poškodený bezprostredne po spáchaní skutku uviedol, že obžalovaný ho nechcel pustiť z kupé, že mu chcel vytrhnúť peňaženku a keď chcel privolať policajtov, vytrhol mu aj mobil, ktorý mu však následne vrátil.

Súd teda opätovne vyhodnotil dôkazy a ustálil, že prioritným úmyslom obžalovaného bolo zmocniť sa peňaženky poškodeného, ktorú mal tento pri sebe, avšak len z dôvodu aktívnej obrany poškodeného, sa obžalovanému nepodarilo peňaženku poškodenému odcudziť. Obžalovaný pritom, ako sa chcel zmocniť peňaženky poškodeného, tohto fyzicky napadol tak, že ho udril päťou do oblasti tváre v časti nad ľavým okom, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem a rozbil mu okuliare. Obžalovaný sa pri tomto útoku poškodenému vyhrážal, aby mu tú peňaženku dal, „inak ho rozbije“.

Obžalovaný teda bez akýchkoľvek pochybností použil násilie voči poškodenému v úmysle zmocniť sa jeho peňaženky. Obžalovaný tak svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. Skutočnosť, že obžalovaný upustil od svojho konania a peňaženku poškodenému v konečnom dôsledku neukradol, nemá vplyv na právne posúdenie skutku ako tohto zločinu. Trestný čin lúpeže je totiž dokonaný už použitím násillia alebo hrozby bezprostredného násillia proti niekomu v úmysle zmocniť sa cudzej veci, bez toho, aby tento úmysel bol uskutočnený. Teda, i keď páchatel po použití násillia dobrovoľne upustí od uskutočnenia svojho úmyslu zmocniť sa cudzej veci, trestnosť trestného činu nezaniká, pretože už bol dokonaný (R-37/1970).

Konanie obžalovaného pritom nie je možné právne kvalifikovať ako zločin „Vydieranie“ podľa § 189 Tr. zák., keďže obžalovaný konal v úmysle zmocniť sa cudzej veci (peňaženky) v bezprostrednej časovej nadväznosti na použité násillie. O trestný čin vydierania by išlo v tom prípade, keby obžalovaný použil násillie v úmysle donútiť poškodeného, aby mu peňaženku vydal niekedy v budúcnosti (R-30/1981). Rovnako obžalovaný nenaplnil svojím konaním znaky prečinu „Obmedzovanie osobnej slobody“ podľa § 183 Tr. zák., tak ako súd nesprávne ustálil v prvom odsudzujúcom rozsudku. Obžalovaný síce nechcel poškodeného po tom, ako sa snažil násillím získať jeho peňaženku, pustiť z kupé von, čím obmedzil jeho osobnú slobodu, avšak obžalovaný tak konal až po tom, ako poškodený chcel zavolať políciu v dôsledku jeho prechádzajúceho konania, pričom jednočinný súbeh trestného činu lúpeže a obmedzovania osobnej slobody je vylúčený, pretože obmedzovanie osobnej slobody je už zahrnuté v skutkovej podstate prísnejšieho trestného činu.

Súd ďalej uvádza, že pri určení právnej kvalifikácie skutku neprihliadal na kvalifikačný znak, že obžalovaný spáchal trestný čin na chránenej osobe, osobe vyššieho veku (§ 139 ods. 1 písm. e) Tr.

zák.), keďže v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní nebol vyprodukovaný jediný dôkaz, ktorý by preukazoval, že obžalovaný mal, resp. mohol mať vedomosť o veku poškodeného. Súd iniciatívne túto skutočnosť ani nezisťoval, keďže podľa názoru súdu nie je oprávnený sám vykonávať dôkazy, ktoré sú v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný svojím konaním taktiež naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu „Výtržníctvo“ podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Obžalovaný totiž poškodeného fyzicky napadol na mieste verejnosti prístupnom, pričom skutočnosť, že sa v kupé nenachádzali žiadne ďalšie osoby, nemá vplyv na právnu kvalifikáciu tohto trestného činu, keďže kupé vo vlaku možno považovať za miesto, ktoré je verejností prístupné.

Napokon súd poukazuje na osobu obžalovaného, ktorý sa opakovane dopúšťa rovnakého konania naplňujúceho znaky trestného činu lúpeže. Obžalovaný bol totiž už v minulosti trikrát odsúdený za spáchanie zločinu „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný dňa 19.01.2008 napadol fyzicky napadol poškodenú N. B., ktorej vytrhol z ruky nákupnú tašku obsahujúcu okrem iného peňaženku (Okresný súd Zvolen sp.zn. 4T/113/2008). Dňa 25.03.2014 obžalovaný fyzicky napadol D. O., ktorému o.i. z vrečka nohavíc zobral peňaženku, z ktorej odcudzil finančnú hotovosť a túto následne vyhodil (Okresný súd Zvolen sp.zn. 2T/127/2014). Obžalovaný napokon dňa 29.10.2014 fyzicky napadol D. B., pričom mu o.i. z vrečka nohavíc vytiahol peňaženku (Okresný súd Žiar nad Hronom sp.zn. 2T/42/2015). Pri útokoch voči D. O. a D. B. sa obžalovaný aj vyhrážal.

Je zrejmé, že obžalovaný v posudzovanom prípade opakovane svoje konanie, keď použitím násillia sa chcel zmocniť peňaženky poškodeného. Neodradil ho ani fakt, že v minulosti už bol za také konanie súdne trestaný a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

Súd neakceptuje obhajobu obžalovaného, ktorý síce sčasti opisuje priebeh skutku v súlade s poškodeným, avšak svoje konanie zľahčuje. Hoci by súd zobral do úvahy, že obžalovaný hľadal svoju peňaženku mysliac si, že mu ju poškodený ukradol, vzniknutú situáciu mohol riešiť inak, bez použitia násillia voči poškodenému, napr. privolaním polície. O to viac, ak obžalovaný práve vykonal trest odňatia slobody za spáchanie trestného činu lúpeže a ako on sám uviedol, bol poučený o následkoch spáchania ďalšieho zločinu, vrátane zásady trikrát a dost'.

Pokiaľ obžalovaný namieta, že poškodený je jediným priamym svedkom a jeho výpoveď je v rozpore s jeho tvrdeniami, súd uvádza, že nie je nič výnimočné, že súd uzná páchatela za vinného na základe výpovede jediného priameho svedka (v danom prípade poškodeného). V takom prípade je však potrebné, aby takáto (jediná) výpoveď bola jasná, logická, zrozumiteľná, presvedčivá, vierohodná a inými dôkazmi nespochybniteľná či dokonca vyvrátená, čo v prípade výpovede poškodeného v tomto konaní možno skonštatovať. Okrem výpovede obžalovaného nebol počas hlavného pojednávania vyprodukovaný žiadny dôkaz, ktorý by spochybňoval vierohodnosť poškodeného. Výpoveď obžalovaného pritom súd považuje za účelovú s cieľom vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za spáchaný skutok. Hoci obžalovaný tvrdí, že vo výpovediach poškodeného sú rozpory, súd uvádza, že žiadne výrazné rozpory, ktoré by spochybňovali celú jeho výpoveď, vo výpovedi poškodeného nevzhliadol. Rovnako nie je pravda, že by poškodený privolaným policajtom priebeh skutku opisoval inak. Súd v tejto súvislosti poukazuje na výpoveď svedka A. G., ktorému poškodený uviedol, že obžalovaný ho nechcel pustiť z kupé, že mu chcel vytrhnúť peňaženku a keď chcel privolať policajtov, vytrhol mu aj mobil, ktorý mu však následne vrátil. Ďalší policajt, svedok H. G., komunikoval s obžalovaným a k verzii poškodeného sa vo svojej svedeckej výpovedi ani nevyjadroval.

Napokon sa nepodarilo preukázať, že poškodený bol pod vplyvom alkoholu. Svedok H. G. uviedol, že dychová skúška u poškodeného bola negatívna. Ak aj svedok A. G. tvrdí, že poškodený vyzeral dezorientovane, súd uvádza, že poškodený tak objektívne pôsobil mohol, keďže obžalovaný ho krátko predtým fyzicky napadol, keď mu chcel ukradnúť peňaženku.

Súd ďalej uvádza, že v danom prípade nie je dôležité, či poranenie poškodeného vzniklo úderom o okuliare, ktoré sa posunuli buď v dôsledku pádu alebo pri údere. Táto skutočnosť totiž však nemá žiadny vplyv na právnu kvalifikáciu skutku, keďže je nepochybné, že obžalovaný voči poškodenému použil násillie v úmysle zmocniť sa jeho peňaženky tak, že ho udrel do oblasti tváre. Fakt či k zraneniu poškodeného došlo priamo úderom od obžalovaného alebo až pri páde, nie je z hľadiska právneho posúdenia skutku podstatný.

Súd nevykonal ďalšie dôkazy navrhnuté obžalovaným (č.l. 557A), a to vyšetrovací pokus, ani rekonštrukciu, keďže súd nemal pochybnosti o existencii skutkového deja, pričom vykonané dôkazy súd považuje za postačujúce na objasnenie veci.

Pri rozhodovaní o treste súd prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu (§ 34 Tr. zák.), pričom v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadal aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Súd uvádza, že na strane obžalovaného nevzhliadol žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Naproti tomu pri ukladaní trestu prihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov, ako aj na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., keďže obžalovaný už bol v minulosti odsúdený a toto odsúdenie nemá ešte zahladené (napr. Okresný súd Trenčín sp.zn. 2T/133/2017).

V zmysle § 47 ods. 2 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dokonaný trestný čin „Lúpež“ podľa § 188 Tr. zák., ktorý už bol za takýto trestný čin, hoci aj v štádiu pokusu, dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody, uloží mu trest odňatia slobody na doživotie. Inak mu uloží trest odňatia slobody na 25 rokov, ak tomu nebránia okolnosti hodné osobitného zreteľa.

Obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania zločinu „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., t.j. spáchal jeden zo zločinov uvedených v § 47 ods. 2 Tr. zák., pričom tento zločin bol dokonaný. Zároveň mal súd v tejto súvislosti preukázané, že obžalovaný už bol v minulosti právoplatne odsúdený za iné dva trestné činy, ktoré sú uvedené v ustanovení § 47 ods. 2 Tr. zák., a to konkrétne vo veci Okresného súdu Zvolen sp.zn. 4T/113/2008, kde bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov, ktorý obžalovaný vykonal a vo veci Okresného súdu Zvolen sp.zn. 2T/127/2014, kde bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere päť a šesť mesiacov, ktorý obžalovaný taktiež vykonal.

Vzhľadom na túto skutočnosť súd pri rozhodovaní o treste pre obžalovaného zistil, že v danom prípade sú splnené všetky zákonné podmienky pre aplikáciu § 47 ods. 2 Tr. zák., t.j. pre aplikáciu tzv. zásady „trikrát a dost“. V zmysle týchto zákonných ustanovení by teda mal súd uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na doživotie.

Súd však ďalej skúmal, či možno obžalovanému uložiť doživotný trest odňatia slobody a teda či splnil podmienky uvedené v ustanovení § 47 ods. 1 Tr. zák. Súd konštatuje, že s poukazom na závery znaleckého posudku I. A. B., u obžalovaného existuje nádej, že by mohlo dôjsť k jeho náprave v prípade uloženia 25 ročného trestu odňatia slobody. Z tohto dôvodu na strane obžalovaného teda neboli splnené podmienky na uloženie doživotného trestu odňatia slobody tak ako to predpokladá ustanovenie § 47 ods. 1 Tr. zák.

Súd preto ukladal obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov, keďže tomu nebránia okolnosti hodné osobitného zreteľa.

Keďže obžalovaný v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 2T/42/2005, ktorý ešte nevykonal, súd ukladal obžalovanému ďalší trest v zmysle § 43 Tr. zák.

Vo veci Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 2T/42/2005 bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a osem mesiacov. Tento trest obžalovaný začal vykonávať dňa 25.02.2020. Ku dňu vyhlásenia rozsudku (25.09.2023) obžalovaný vykonal z celkového trestu 3 roky, 10 mesiacov a 10 dní. Zvyšok trestu odňatia slobody (so započítaním trestu v trvaní od 31.10.2014 do 10.02.2015) má obžalovaný vykonať v trvaní 2 roky 9 mesiacov a 20 dní (č.l. 568). Súd preto s poukazom na ustanovenie § 43 Tr. zák. uložil obžalovanému ďalší trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťdva rokov, dva mesiace a desať dní.

Súd zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v období posledných desiatich rokoch vo výkone trestu za úmyselný trestný čin.

Súd ďalej rozhodoval o uložení ochranného opatrenia obžalovanému, keďže obžalovaný je závislý od požívania alkoholu. Súd preto s poukazom na závery znaleckého posudku uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Je zrejmé, že závislosť obžalovaného od požívania alkoholu je v takom štádiu, že jedine prostredníctvom uloženého ochranného liečenia ambulantnou formou obžalovaný bude (po jeho vykonaní) schopný v budúcnosti abstinovať.

Súd napokon v zmysle § 76 ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému aj ochranný dohľad v trvaní dva roky. V tejto súvislosti súd obžalovanému pripomína, že v zmysle § 77 ods. 1 Tr. zák. je po prepustení z výkonu trestu povinný oznamovať a preukazovať súdu údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu. Plnenie týchto povinností bude kontrolovať probačný a mediálny úradník.

Súd o náhrade škody rozhodol tak, že obžalovanému uložil nahradiť poškodenému škodu vo výške 109,20 €, ktorá pozostáva z náhrady za bolesť v zmysle bodového ohodnotenia. Poškodený si totiž svoj nárok na náhradu škody voči obžalovanému uplatnil riadne a včas. Súd však poškodeného so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces, keďže vo zvyšnej časti nebol nárok poškodeného preukázaný.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Banská Bystrica v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
  - obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
  - príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
  - zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.